

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 135. Ad quem spectent fructus Beneficii post mortem Beneficiati, vel pensiones post mortem pensionarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Ob temeritatem, si quis sine presbyterio legat Missas & Confessiones audiat, q. 223. Ob simulationem supponentis se loco alterius pro beneficio obtinendo vel pro examine, q. 224. Ob crimen læsa Majestatis humanæ, q. 225. 226. 227. Ob hæresin, q. 228. 229. Ob receptionem aut favorem hæretico exhibitum; vel ob procreationem ab hæretico, q. 230. 232. Ob apostasiam & schisma, q. 231. Ob impetrationem beneficij ad preces hæretici, q. 233.

§ VIII. Si privandus citatus non compareat, est, 947. tanquam contumax, habendus pro convicto & confessio, adeoque ad poenam ordinariam condemnari potest, *Luca* n. 7.; Si tamen compareat intra annum & purget contumaciam, cessat omnis effectus sententiae: si autem compareat & purget post annum, quando jus in beneficio est alteri quæsitum, juvari non potest, *Farin. Lott. Leur.* q. 18.

§. IX. Delicta, quæ non privant ipso jure, non 948. impediunt restitutionem in integrum, *Abb. Paris.* Et quidem justè privatus restituitur ex gratia, injuncte privatus, ex debito. Vide *Leur.* q. 179., ubi etiam explicat, an imploratio restitutionis in integrum suspendat executionem.

§. X. Beneficium vacans per privationem sive 949 juris sive sententiae ob delictum vel aliam causam, cadit sub Regulam mensum, nisi aliunde sit reservatum, *Nav. Gonz.* Gl. 15. n. 156. Nequit autem conferri Judici nec Judicis nepoti, consanguineo, affini, sollicitatori, Procuratori, domestico, familiari, ob bullam Pii IV. *Cupientes*, apud *Gonz.* n. 158., ut sic vitetur occasio fraudum & injustitiae.

Q. 135. *Ad quem spectent fructus beneficii post mortem beneficiati, vel pensiones post mortem pensionarii.* R.

§. I. Fructus beneficii à die vacationis spectant, per

per se loquendo, ad illum, qui beneficium obtinebit, nisi defunctus habeat annum gratiæ, tunc enim spectabunt ad hæredes, uti dictum est n. 673. Et quoad fructus, qui restant vel obveniunt v. g. Sede Episcopali Vacante, Caput, *Quia saxe*. de Elect. in 6., suspendit ab officio & beneficiis illos Capitulares, qui occupant aut dividunt inter se dimissos defuncto Prælato aut obvenientia tempore vacacionis. Similiter Caput Statutum De Elect. in Clement. declarans Caput, *Quia saxe*, sic habet, statutum super bonis, à Prælatis Cathedralium, Regularium & Collegiatarum Ecclesiarum dimissis aut obvenientibus tempore vacationis earum, futuris successoribus, fideliter reservandis editum, locum declaramus habere in omni emolumento, quod prœnit ex jurisdictione & sigillo Curia Ecclesiasticali sacerdotalis, aut alijs undecumque, quod ad Prælatorum (Ecclesiis non vacantibus) pertineret: consuetudine qualibet contraria non obstante, ita tamen, quod in istis & similibus rationabiles deducantur expensæ. Idem declaravit S. Congreg. 5. Aprilis 1627, uti videri potest apud Fermosinum De potest. Capit. Sede Vacante, tr. t. q. 4. n. 6. Intellige hæc, pet se loquendo, id est, præscindendo à privilegio, statuto vel novâ consuetudine legitimè præscripta. Probabilius autem tenent Covarr. Mol. uterque, Gutt. Paris. & alii, quos citat atque sequitur Garcia de Benef. p. 2 c. 1. n. 96. fructus pro rata anni dividendos esse inter defunctum & successorem: & consequenter ex fructibus respondentibus temporis vacationis, peti poterunt expensæ faciendæ in onera v. g. aulæ per tempus aliquod continuandæ, nam in dicto Cap. Statutum additur, ita tamen, quod in istis & similibus rationabiles deducantur expensæ. Sunt autem rationabiles ejusmodi expensæ, tamdiu enim

nim censetur domui suæ præesse Prælatus: Item si Ministris & Officialibus secundum loci consuetudinem solvantur salarya usque ad certum tempus: hinc Glossa ad dictum Cap. Verbo *Expensis*, ait, *hoe* niam ibidem addebat Archidiaconus, ut quia salarya dantur Officiali vel sunt expensa in Ministris &c. Intellige semper, nisi obstat statutum vel alia consuetudo.

§. II. Putat Tond. qq. benef. p. 1. c. 22. n. 2. 951. Fructus beneficii, si exacti non sint ante obitum beneficiarii, non transire ad hæredes, sed remanere in dominio Ecclesiæ, verum oppositum cum communidebet Galli disp. 37. n. 7., Quia tales fructus, quando cessit dies, habentur pro perceptis, ergo sicut fructus percepti spectant ad hæredes, ita etiam exigendi; similiter si pensionarius moriatur ante terminum solvendi, beneficiarius solvere debet hæredibus pro rata fructuum perceptibilium usque ad illud tempus, ut cum communis Garc. p. 2. c. I. n. 106. Tond. n. 4. Lott. l. 1. q. 44. n. 16. Galli n. 8., quem vide totâ disp. 37. Vide etiam dicenda n. 962. & 1162. Item Luca de benef. disc. 100.

Q. 136. Quid in genere notandum sit circare- 952
signationem. R. Seqq.

§. I. Singulas particulas in definitione resignationis positas explicat Leur. p. 3. q. 234. Divisiones autem exponit q. 235., inter cætera rectè notans cum Nav. Barb. Lott. Pirh. contra Az. Castrop. & alios, resignationem tacitam non esse quamcumque amissionem beneficii, quæ sit ex sola juris dispositione independenter à voluntate beneficiati (hæc enim non est resignation, sed potius privatio jure ipso, v.g. ob initum matrimonium) sed esse talem dimissionem, quæ absque verbis vel scriptura inducitur à jure ipso per quandam interpretationem voluntatis beneficiati